

[Christophersen.]

tægtsskøn, og det skyldes først og fremmest, at vurderingerne af den økonomiske udvikling i 1974 har ændret sig meget stærkt i løbet af de sidste 2 måneder.

For det andet forudsætter det reviderede forslag, at der gennemføres meget betydelige besparelser, og at man til gengæld afstår fra at gennemføre en række planlagte skatte- og afgiftsforhøjelser.

Jeg skal først knytte nogle bemærkninger til disse to hovedforskelle.

På indtægtssiden er det oliekrisisens virkninger, der selvfølgelig øver den afgørende indflydelse. Det er den forventede nedgang i bilsalget og salget af benzin, som trods stigende priser på næsten alle varegrupper påfører staten et afgiftstab på over 1 mia kr. Men det er jo kun en nettopost. I virkeligheden må man gå ud fra, at afgiftstabet vil være betydelig større, idet regeringens skøn over indkomstudviklingen viser, at det i kroner og øre vil blive endnu stærkere end antaget for blot 2 måneder siden. Alene denne større vækst i prisudviklingen skulle derfor have medført stærkt stigende moms- og afgiftsindtægter. Det er således ikke alene en nedgang i afgifterne, der nu må regnes med. Den forventede stigning som følge af pris- og indkomstudviklingen udbliver også.

Dette afgiftstab opvejes næsten af en forventet stigning i kildeskatteprovenuet. Der bliver dog for statens vedkommende tale om en mindre nedgang på lidt over 100 mill. kr. i forhold til det forventede.

På udgiftssiden er det oliekrisen, der også her skaber ændrede vilkår. Den tidligere regering skønnede, at der i det kommende finansår ville blive udløst 4 dyrtidsportioner. I dag kan vi se, at dette skøn var fuldkommen urealistisk. Mit parti gjorde opmærksom på det allerede under valgkampen, og det viser sig nu i det skøn, der foreligger fra det økonomiske sekretariat, at der vil blive udløst mindst 6 dyrtidsportioner, hvoraf de 2 bliver en slags brændselsportioner. Og det gør det nødvendigt, at man på finansplanen forhøjer pris- og lønreserven med ca. 2.700 mill. kr., og dermed kommer altså udgiftssiden et betydeligt stykke i vejret.

Over for en mindre nedgang i de budgetterede indtægter står således en meget kraf-

tig opgang i de budgetterede udgifter. I virkeligheden er dette en ny og ret usædvanlig situation. Vi har nemlig i en årrække været vant til, at der stort set var balance mellem indtægts- og udgiftsforskydninger, der skyldtes de almindelige prisstigningstendenser.

I tidligere finansår og formentlig også i indeværende finansår er de øgede krav til pris- og lønreserven blevet modsvaret af skatte- og afgiftsforøgelser af omtrent tilsvarende størrelse, men i det kommende finansår vil vi altså opleve en helt ny situation. Dyrtidsreguleringen vil med andre ord denne gang påføre staten en merudgift. Årsagen til hele denne udvikling er jo et omsving i de økonomiske konjunkturer. Det skal jeg derfor senere vende tilbage til.

Hvis vi går videre til de ændringer, der er foretaget i finansplanen, ændringer, som jeg vil kalde mere bevidste, ja, så samler interessen sig jo om to ændringer.

Regeringen afstår for det første fra forskellige planlagte indtægter, og for det andet stiller den forslag om meget betydelige besparelser.

På indtægtssiden er det bl. a. den planlagte forhøjelse af selskabsskatterne og den planlagte indførelse af en 1 pct.s afgift på erhvervsbygninger og erhvervslejemål, der opgives. Jeg skal blot om det sige, at det efter vor opfattelse er en fornuftig disposition. Dansk erhvervsliv vil i de kommende måneder og år blive stillet over for meget betydelige vanskeligheder, og en forhøjelse af selskabsbeskatningen ville derfor have svækket virksomhedernes selvfinansierings-evne og gjort det sværere for dem at konsolidere sig. Jeg synes, man skal være opmærksom på, at regeringen, samtidig med at den opgiver at fremsætte den tidligere regerings forslag på dette område, har annonceret, at den vil øge adgangen til investeringsfondshensættelser. Den giver således et incitament på to måder til en øget konsolidering i erhvervslivet.

Også opgivelsen af de påtænkte bygningsafgifter og udlejningsafgifter for erhvervslejemål er efter vores opfattelse hensigtsmæssig. Det ville ikke være nogen fornuftig idé at øge erhvervenes faste omkostninger på et tidspunkt, hvor omkostningsniveauet i øvrigt er på vej opad i et vældigt tempo.

Regeringen afstår desuden fra forskellige